

Аничка

(Кимва му и се усмихва. Струмски излиза. Нѣколко мига Аничка остава усмихната, на мѣстото си)

Любенъ (влиза)

Г-це Аничке, баща ви... (Струва пжть да мине Боровъ, а следъ туй си излиза)

Боровъ (влиза)

Аничка

Тате!

Боровъ

Додохъ да те видя, Аничке, да ти кажа сбогомъ. Заминавамъ сега.

Аничка

Сега? Днесъ всички заминаватъ, сега изпратихъ едного. Но нали довечера щѣше да заминешъ, тате?

Боровъ

Довечера, да... но свършихъ си работата, какво да правя, не ми се седи. Де е г-нъ Струмски?

Аничка

Излѣзе, тате. Излѣзе по много важна работа. (Съ гордостъ) Днесъ ний очакваме голѣма печалба.